

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1004
14062013

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru completarea Legii Audiovizualului nr. 504 din 11 iulie 2002*”, inițiată de domnul deputat Dan Cristian Popescu – Grupul parlamentar al PD-L (Plx. 142/2013).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 90 alin. (1) din *Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare*, cu o nouă literă, **lit. m**), și a art. 95¹ alin. (1) cu o nouă literă, **lit. e**).

Astfel, prin completarea art. 90 alin. (1) cu o nouă literă, **lit. m**), se adaugă o nouă faptă care constituie contravenție și anume *difuzarea emisiunilor care evidențiază aspecte imorale, indecente, obscene din viața unei persoane, gesturi și atitudini violente, scene cu lovituri și injurii, imagini cu tentă erotică, vulgare, expunerea fizică într-o manieră erotică, expunerea unor întâmplări intime, precum și alte aspecte care depășesc limita decenței, în afara intervalului orar 24.00 – 6.00*.

Totodată, Consiliul Național al Audiovizualului poate să decidă retragerea licenței audiovizuale sau a dreptului de furnizare a serviciului media audiovizual la cerere, în cazul săvârșirii repetate de către furnizorul de servicii media a faptei propuse ca și contravenție la noua **lit. m**) a alin. (1) din cadrul art. 90.

II. Observații

1. În *Expunerea de motive* se menționează nevoia protejării telespectatorilor, „lipsiți în România de o educație în direcția mass-mediei”, dar în formularea propusă sunt prezente o serie de aspecte care vizează demnitatea umană și dreptul la propria imagine. Aceste aspecte sunt tratate explicit în forma existentă a Legii nr. 504/2002, cu referire la obligațiile radiodifuzorilor (art. 3) și exercitarea dreptului la replică (art. 40-41), dar și în Noul Cod Civil (art. 73 și art. 74 lit. h) – *Legea nr. 287/2009* - precum și în jurisprudența națională și europeană în materie. Aceste aspecte nu pot fi apreciate în nici un caz în funcție de orele de difuzare, normele în vigoare impunând limite absolute în prezentarea lor.

Apreciem, astfel, că propunerea legislativă trebuie analizată și din perspectiva jurisprudenței CEDO, având în vedere că exprimarea folosită este confuză și necorelată, norma nefiind previzibilă în sensul clarității enunțurilor care să permită fiecărei persoane să-și reglementeze conduita „fără a lăsa autorităților naționale prea multă libertate de acțiune” (Cauza Petra vs. România). Astfel:

- se folosesc în mod repetitiv termeni sinonimi sau care au înțelesuri similare (de exemplu: „indecent” și „obscen”; „gesturi și atitudini violente” și „scene cu lovituri”; „imagini cu tentă erotică” și „expunere fizică într-o manieră erotică”;

- se folosesc în mod impropriu o serie de expresii, de exemplu: „imagini cu tentă erotică, vulgară” (nu este uzuală formularea „imagini vulgare”, termenul „vulgar” fiind folosit pentru a caracteriza, în general, comportamentul, limbajul, expresiile, etc.)

Precizăm că *Legea audiovizualului nr. 504/2002* cuprinde dispoziții exprese privind protecția minorilor. Astfel:

„ART. 39 (1) Este interzisă difuzarea, în cadrul serviciilor de programe de televiziune și de radiodifuziune, de programe care pot afecta grav dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor, în special programele care conțin pornografie sau violență nejustificată.

(2) Difuzarea în serviciile de televiziune și de radiodifuziune a programelor care pot afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor se poate face numai dacă, prin alegerea intervalului orar de difuzare, prin codare sau ca efect al altor sisteme de acces condiționat, se asigură faptul că minorii din zona de transmisie, în situații normale, nu pot auzi sau vedea emisiunile respective.

(3) *Difuzarea într-o formă necodată sau fără alte măsuri tehnice de restricționare a accesului a programelor prevăzute la alin. (2) se poate face numai după prezentarea unei atenționări acustice sau grafice, pe toată durata programului asigurându-se prezența unui simbol vizual de avertizare.*

ART. 39¹

“În cadrul serviciilor media audiovizuale la cerere, programele care ar putea afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor pot fi puse la dispoziție numai dacă se asigură măsuri de restricționare a accesului, astfel ca minorii să nu poată vedea ori auzi, în mod normal, programele respective”.

Încălcarea dispozițiilor legale enunțate constituie contravenție, fiind sancționată potrivit art. 90 alin. (1) lit. g), respectiv art. 91 alin. (1) din Legea nr. 504/2002.

Dispozițiile legale menționate sunt explicitate/dezvoltate de cele ale *Codului de reglementare a conținutului audiovizual*, aprobat prin *Decizia CNA nr. 220/2011 privind Codul de Reglementare în Audiovizual, cu modificările și completările ulterioare, Titlul II Protecția minorilor, Capitolul II Clasificarea programelor audiovizuale în vederea protecției minorilor.*

Prin urmare, măsurile propuse prin introducerea **lit. m)** la **art. 90 alin. (1)** sunt reglementate și în prezent, în actuala formă a *Legii nr. 504/2002.*

În plus, menționăm că în anul 2012, în contextul cazului EU Pilot 1892/11/INFSO, Comisia Europeană, urmare analizei dispozițiilor Legii nr. 504/2002, precum și a celor subsecvente acesteia, respectiv a *Deciziei CNA nr. 220/2011*, a considerat că repetarea, în texte, a măsurilor destinate protecției minorilor și pentru serviciile „*video on demand*” generează o situație excesivă, disproporționată, de hiper-reglementare.

În acest sens, promovarea unei propuneri legislative ce are ca scop modificarea unei legi ce transpune acquis-ul comunitar (respectiv 2010/13/UE – versiunea codificată a „*Directivei AVMS*”), fără realizarea unei minime consultări prealabile a părții române cu Comisia Europeană, nu ar fi oportună.

2. Se propune completarea **art. 95¹ alin. (1)** cu o nouă literă, **lit. e)**, din care să reiasă că *difuzarea repetată de către furnizorul de servicii media a unor emisiuni care evidențiază aspecte imorale, indecente, obscene din viața unei persoane, gesturi și atitudini violente, scene cu*

lovituri și injurii, imagini cu tentă erotică, vulgare, expunerea fizică într-o manieră erotică, expunerea unor întâmplări intime, precum și alte aspecte care depășesc limita decenței, în alt interval decât cel precizat, poate conduce la retragerea licenței.

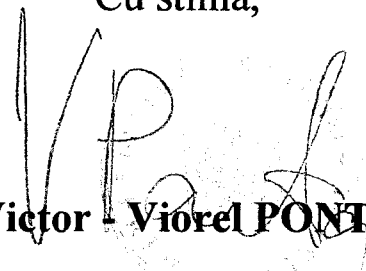
Formularea propusă este de natură să aducă ambiguități, fiind extrem de dificil de stabilit limita decenței sau maniera erotică a unei simple expuneri fizice. Aplicarea unei sancțiuni pe asemenea considerente pline de subiectivism poate conduce la o interpretare privind restrângerea libertății de exprimare, având în vedere că este vizată tocmai retragerea licenței, sancțiune care în formă actuală a legii poate fi dispusă pentru fapte extrem de grave și foarte clar precizate.

3. Apreciem că, în ansamblul ei, propunerea legislativă nu respectă principiul proporționalității, întrucât instituie o interdicție totală de difuzare a unor emisiuni în intervalul orar 6.00 - 24.00, fără a prevedea și criterii de apreciere, raportate la genul sau tema programului audiovizual, criterii care sunt extrem de clar și detaliat formulate în legislația secundară existentă (Codul de reglementare a conținutului audiovizual).

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Parlamentul este în măsură să decidă.**

Cu stimă,

Victor Viorel PONTA

Domnului deputat **Valeriu Ștefan ZGONEA**
Președintele Camerei Deputaților